

NAŘÍZENÍ

EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

(ES) č. 1071/2009

ze dne 21. října 2009,

kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady [96/26/ES](#)

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s.51)

Ve znění:

>**M1** Nařízení Komise (EU) č. [613/2012](#) ze dne 9. července 2012, (Úř. věst. L 178, 10.7.2012, s. 6)

>**M2** Nařízení Rady (EU) č. [517/2013](#) ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1)

VB

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 71 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko evropského inspektora ochrany údajů⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dokončení vnitřního trhu silniční dopravy se spravedlivými podmínkami hospodářské soutěže vyžaduje jednotné používání společných pravidel při povolování přístupu k povolání podnikatele v silniční nákladní nebo osobní dopravě („povolání podnikatele v silniční dopravě“). Tato společná pravidla přispějí k vyšší úrovni odborné způsobilosti podnikatelů v silniční dopravě, k racionalizaci trhu a ke zlepšení kvality poskytovaných služeb v zájmu podnikatelů v silniční dopravě, jejich zákazníků a hospodářství jako celku a rovněž k větší bezpečnosti silničního provozu. Rovněž usnadní účinný výkon práva usazování podnikatelů v silniční dopravě.

(2) Směrnice Rady [96/26/ES](#) ze dne 29. dubna 1996 o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží a provozovatele silniční přepravy osob, jakož i o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, s cílem umožnit účinný výkon svobody usazování těchto dopravců v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy⁽⁴⁾ stanoví minimální podmínky pro přístup k povolání provozovatele silniční dopravy, jakož i vzájemné uznávání dokladů požadovaných za tímto účelem. Zkušenosti, provedené hodnocení dopadu a různé studie nicméně ukázaly, že tato směrnice se v jednotlivých členských státech používá nejednotně. Tato nejednotnost má četné nepříznivé důsledky, zejména narušování hospodářské soutěže, nedostatečnou průhlednost trhu a nejednotné kontroly, jakož i riziko, že podniky s nízkou úrovní odborné způsobilosti nedbají nebo méně dbají na dodržování pravidel bezpečnosti silničního provozu a sociálních předpisů, což může poškodit pověst daného odvětví.

(3) Tyto důsledky jsou o to závažnější, že mohou narušit plynulé fungování vnitřního trhu silniční dopravy, neboť trh mezinárodní nákladní dopravy a některých kabotážních činností je přístupný pro podniky celého Společenství. Jedinou podmínkou stanovenou pro tyto podniky je, aby měly licenci Společenství, kterou mohou získat, splní-li podmínky pro přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [1072/2009](#) ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy⁽⁵⁾ a Rady (ES) č. [1073/2009](#) ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy⁽⁶⁾.

(4) Je tedy vhodné modernizovat stávající pravidla pro přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě tak, aby bylo zajištěno jejich jednotnější a účinnější uplatňování. Jelikož dodržování těchto pravidel představuje hlavní podmínku pro přístup na trh Společenství a protože v oblasti přístupu na trh jsou používány nástroje Společenství nařízení, pro upravení podmínek přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě se nařízení jeví jako nejvhodnější nástroj.

(5) Členským státům by mělo být povoleno přizpůsobit závazné podmínky pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě v nevdálenějších regionech, jak jsou vymezeny v čl. 299 odst. 2 Smlouvy z důvodu jejich zvláštního charakteru a omezení. Podnikům zřízeným v těchto regionech, které splňují podmínky pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě

pouze díky výše uvedenému přizpůsobení by však nemělo být umožněno získat licenci Společenství. Přizpůsobení podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě by nemělo bránit podnikům, které by mohly vykonávat povolání podnikatele v silniční dopravě a které splňují obecné podmínky stanovené tímto nařízením, provádět přepravu v nejbližších regionech.

(6) V zájmu zajištění spravedlivé hospodářské soutěže by se společná pravidla pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě měla vztahovat v co nejširší míře na všechny podniky. Přesto však není nutné, aby do působnosti tohoto nařízení byly zahrnuty podniky, které provozují pouze přepravu se zanedbatelným vlivem na dopravní trh.

(7) Za ověřování toho, že příslušný podnik trvale plní podmínky stanovené tímto nařízením, by měl nést odpovědnost členský stát, v němž je podnik usazen, aby tak příslušné orgány tohoto členského státu mohly v případě potřeby rozhodnout o pozastavení nebo odnětí povolení opravňujících podnik k působení na trhu. Řádné dodržování a spolehlivá kontrola podmínek přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě vyžadují, aby podniky měly stále a řádné sídlo.

(8) Je třeba, aby byly jasně určeny fyzické osoby s potřebnou dobrou pověstí a odbornou způsobilostí a aby o nich byly vyrozuměny příslušné orgány. Tyto osoby (dále jen „odpovědní zástupci pro dopravu“) by měly mít bydliště v členském státě a účinně a nepřetržitě řídit dopravní činnosti podniků silniční dopravy. Je proto vhodné stanovit, za jakých podmínek se má za to, že osoba účinně a nepřetržitě řídí dopravní činnost podniku.

(9) Dobrá pověst odpovědného zástupce pro dopravu je podmíněna tím, že nebyl odsouzen za závažnou trestnou činnost ani mu nebyly uloženy sankce, zejména za porušení předpisů Společenství v oblasti silniční dopravy. Odsouzení nebo sankce uložené odpovědnému zástupci pro dopravu nebo podniku silniční dopravy v jednom nebo ve více členských státech za nejzávažnější porušení pravidel Společenství by mělo vést ke ztrátě dobré pověsti za předpokladu, že příslušný orgán zjistil, že před konečným rozhodnutím proběhl řádně ukončený a doložený postup vyšetřování, při němž byla poskytnuta základní procesní práva, a byla dodržena příslušná práva na odvolání.

(10) Je třeba, aby podnik v silniční dopravě měl minimální úroveň finanční způsobilosti pro zajištění řádného zahájení a správy činnosti podniku. Jednoduchým a nákladově efektivním způsobem prokázání finanční způsobilosti podniku může být bankovní záruka nebo pojištění profesionální odpovědnosti.

(11) Vysoká úroveň odborné způsobilosti by měla zvýšit sociální a hospodářskou efektivitu odvětví silniční dopravy. Proto je vhodné, aby žadatelé o funkci odpovědného zástupce pro dopravu disponovali vysoce kvalitními odbornými znalostmi. S cílem zajistit větší jednotnost zkoušek a podpořit vysokou kvalitu odborné přípravy je třeba stanovit, aby členské státy mohly oprávnit vzdělávací a zkušební střediska podle kritérií, která si určí. Odpovědní zástupci pro dopravu by měli mít potřebné znalosti pro řízení jak vnitrostátních, tak mezinárodních dopravních operací. Seznam oborů, v nichž jsou požadovány znalosti pro získání osvědčení o odborné způsobilosti, a postupy pořadání zkoušek se budou s technickým pokrokem pravděpodobně měnit a měla by existovat ustanovení o jejich aktualizaci. Členské státy by měly mít možnost vyjmutí z přezkušování osoby, které mohou poskytnout důkaz o určitých neporušených zkušenostech při řízení dopravních činností.

(12) Pro zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a důsledného dodržování předpisů v silniční dopravě musí být úroveň kontroly prováděné členskými státy jednotná. Vnitrostátní orgány odpovědné za dohled nad podniky a nad platností jejich povolení hrají v tomto ohledu zásadní úlohu a je vhodné zajistit, aby v případě potřeby podniky patřičné kroky, jako je v nejzávažnějších případech zejména pozastavení nebo odejmutí povolení či prohlášení odpovědných zástupců pro dopravu, kteří jednají opakovaně v nedbalosti nebo úmyslně nedodržují předpisy, za nezpůsobilé. Tomu musí předcházet řádné posouzení kroků z hlediska zásady proporcionality. Před uložením takových sankcí je nicméně nutno podnik předem upozornit a poskytnout mu přiměřenou lhůtu pro zjednaní nápravy.

(13) Dokonalejší organizace správních spolupráce mezi členskými státy by zlepšila účinnost dohledu nad podniky působícími v několika členských státech a snížila by v budoucnosti administrativní náklady. Elektronické rejstříky podniků propojené v celém Společenství, které vyhovují předpisům Společenství o ochraně osobních údajů, by takovou spolupráci usnadnily a snížily by podnikům i správním orgánům náklady související s kontrolami. V několika členských státech jsou již vnitrostátní rejstříky zavedeny. Stejně tak existuje i infrastruktura pro jejich vzájemné propojení mezi členskými státy. Systematičtější využívání elektronických rejstříků by tedy mohlo významně přispět ke snížení administrativních nákladů na kontroly a ke zlepšení jejich účinnosti.

(14) Některé údaje obsažené ve vnitrostátních elektronických rejstřících týkající se porušení předpisů a sankcí jsou osobního rázu. Členské státy proto musí přijmout nezbytná opatření pro zajištění dodržování směrnice Evropského parlamentu a Rady [95/46/ES](#) ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾, zejména pokud se jedná o kontrolu zpracování osobních údajů orgány veřejné moci, právo dotčených osob na informace, jejich právo přístupu a právo na protest. Pro účely tohoto nařízení by mohlo být nezbytné uchovávat tyto údaje po dobu nejméně dvou let, aby se zabránilo usazení nezpůsobilých podniků v jiných členských státech.

(15) Za účelem zlepšení průhlednosti a umožnění zákazníkům dopravního podniku ověřit, zda má tento podnik příslušné povolení, by měly být určité údaje obsažené ve vnitrostátním elektronickém rejstřiku veřejně přístupné, pokud jsou dodrženy příslušné právní předpisy o ochraně údajů.

(16) Postupné vzájemné propojení vnitrostátních elektronických rejstřiků má zásadní význam pro to, aby byla umožněna rychlá a účinná výměna informací mezi členskými státy a aby bylo zaručeno, že podnikatelé v silniční dopravě nebudou vystaveni pokušení dopouštět se závažného porušení předpisů v jiných členských státech, než je členský stát jejich usazení, ani nebudou ochotni takové riziko podstoupit. K tomuto druhu propojení je třeba společné definice přesného formátu vyměňovaných údajů a rovněž technických postupů takové výměny.

(17) V zájmu účinné výměny informací mezi členskými státy by měla být určena vnitrostátní kontaktní místa a měly by být stanoveny některé společné postupy týkající se alespoň lhůt a povahy poskytovaných informací.

(18) S cílem usnadnit svobodu usazování by předložení náležitých dokladů vydaných příslušným orgánem členského státu, v němž měl odpovědný zástupce pro dopravu bydliště, mělo být považováno za dostatečný důkaz bezúhonnosti pro

přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě v členském státě usazení, pokud dotčené osoby nebyly prohlášeny za nezpůsobilé pro výkon daného povolání v jiných členských státech.

(19) Pokud jde o odbornou způsobilost, členský stát usazení by měl v zájmu usnadnění svobody usazování uznat jednotný vzor osvědčení vydaného v souladu s ustanoveními tohoto nařízení jako dostatečný důkaz.

(20) Je třeba pečlivě sledovat uplatňování tohoto nařízení na úrovni Společenství. To předpokládá, že Komisi budou předkládány pravidelné zprávy o dobré pověsti, finanční způsobilosti a odborné způsobilosti podniků v odvětví silniční dopravy vypracované na základě vnitrostátních rejstříků.

(21) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení ustanovení této směrnice. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

(22) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž modernizace pravidel upravujících přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě tak, aby bylo v členských státech zajištěno jejich jednotnější a účinnější provádění, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a může jej být proto z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(23) Opatření nezbytná pro provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady [1999/468/ES](#) ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(24) Zejména je třeba zmocnit Komisi k vypracování seznamu kategorií, druhů a úrovně závažnosti porušení předpisů, v důsledku něhož podnikatelé v silniční dopravě pozbudou dobré pověsti, k přizpůsobení technickému pokroku příloh I, II a III tohoto nařízení, které se týkají posuzovaných znalostí pro uznání odborné způsobilosti ze strany členských států a vzoru osvědčení o odborné způsobilosti, a k vypracování seznamu porušení předpisů, která kromě porušení uvedených v příloze IV tohoto nařízení mohou vést ke ztrátě dobré pověsti. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí [1999/468/ES](#).

(25) Směrnice [96/26/ES](#) by měla být zrušena,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení upravuje přístup k povolání podnikatele v silniční dopravě a výkon tohoto povolání.
2. Toto nařízení se vztahuje na všechny podniky usazené ve Společenství, které vykonávají povolání podnikatele v silniční dopravě. Vztahuje se rovněž na podniky, které povolání podnikatele v silniční dopravě hodlají vykonávat. Odkazy na podniky vykonávající povolání podnikatele v silniční dopravě se případně rozumí odkazy na podniky, které hodlají toto povolání vykonávat.
3. Pokud jde o regiony uvedené v čl. 299 odst. 2 Smlouvy, mohou dotčené členské státy přizpůsobit podmínky závazné pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě, je-li činnost v těchto regionech plně prováděna podniky tamtéž usazenými.
4. Odchylně od odstavce 2 se toto nařízení, nestanoví-li vnitrostátní právní předpisy jinak, nevztahuje na
 - a) podniky, které vykonávají povolání podnikatele v silniční nákladní dopravě výhradně motorovými vozidly nebo jízdními soupravami, jejichž největší přípustná hmotnost nepřesahuje 3,5 tuny. Členské státy však mohou pro všechny nebo některé kategorie silniční dopravy tuto hranici snížit;
 - b) podniky, které vykonávají výlučně služby silniční přepravy osob pro nekomerční účely, nebo které mají jiný hlavní předmět činnosti než povolání podnikatele v silniční osobní dopravě;
 - c) podniky, které vykonávají povolání podnikatele v silniční dopravě výhradně motorovými vozidly, jejichž nejvyšší povolená rychlost nepřesahuje 40 km/h.
5. Členské státy mohou vyjmout z uplatňování všech nebo některých ustanovení tohoto nařízení pouze ty podniky vykonávající povolání podnikatele v silniční dopravě, které provozují výlučně vnitrostátní přepravy pouze s malým vlivem na dopravní trh, z důvodu
 - a) povahy přepravovaného nákladu nebo
 - b) krátké přepravní vzdálenosti.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „povoláním podnikatele v silniční nákladní dopravě“ činnost jakéhokoli podniku přepravujícího náklad pro cizí potřebu buď motorovým vozidlem, nebo jízdní soupravou;
- 2) „povoláním podnikatele v silniční osobní dopravě“ činnost jakéhokoli podniku poskytujícího přepravu cestujících, kterou tento podnik nabízí veřejnosti nebo některým kategoriím uživatelů za úplatu hrazenou přepravovanou osobou nebo organizátorem přepravy, a to prostřednictvím motorových vozidel způsobilých s ohledem na typ konstrukce a vybavení k přepravě více než devíti osob včetně řidiče a k tomu účelu určených;
- 3) „povoláním podnikatele v silniční dopravě“ povolání podnikatele v silniční osobní dopravě nebo povolání podnikatele v silniční nákladní dopravě;
- 4) „podnikem“ jakákoli fyzická osoba, jakákoli právnická osoba, zisková či nezisková, jakékoli sdružení nebo skupina osob bez právní subjektivity, zisková či nezisková, nebo jakýkoli veřejný subjekt s vlastní právní subjektivitou nebo závislý na orgánu s touto subjektivitou zabývající se osobní dopravou anebo jakákoli fyzická nebo právnická osoba zabývající se nákladní dopravou v rámci podnikatelské činnosti;
- 5) „odpovědným zástupcem pro dopravu“ fyzická osoba zaměstnaná podnikem nebo v případě, že je tímto podnikem fyzická osoba, pak tato osoba samotná, nebo je-li tak stanoveno, jiná fyzická osoba tímto podnikem určená prostřednictvím smlouvy, která účinně a nepřetržitě řídí dopravní činnosti tohoto podniku;
- 6) „povolením k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě“ správní rozhodnutí, které opravňuje podnik splňující podmínky stanovené tímto nařízením k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě;
- 7) „příslušným orgánem“ orgán členského státu na celostátní, regionální nebo místní úrovni, který za účelem udělení povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě ověřuje, zda podnik splňuje podmínky stanovené tímto nařízením, a který je oprávněn vydat, pozastavit nebo odejmout povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě;
- 8) „členským státem usazení“ členský stát, v němž je podnik usazen, bez ohledu na to, zda jeho odpovědný zástupce prodoprodukt pochází z jiné země.

Článek 3

Požadavky na výkon povolání podnikatele v silniční dopravě

1. Podniky, které vykonávají povolání podnikatele v silniční dopravě, musejí
 - a) být řádně a trvale usazeny v členském státě;
 - b) mít dobrou pověst;
 - c) být finančně způsobilé a
 - d) vykazovat požadovanou odbornou způsobilost.
2. Členské státy mohou rozhodnout o uložení dalších přiměřených a nediskriminujících požadavků, které musejí podniky splňovat, aby mohly vykonávat povolání podnikatele v silniční dopravě.

Článek 4

Odpovědný zástupce pro dopravu

1. Podnik vykonávající povolání podnikatele v silniční dopravě určí odpovědným zástupcem pro dopravu alespoň jednu fyzickou osobu, jež splňuje požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. b) a d) a která
 - a) účinně a nepřetržitě řídí dopravní činnosti podniku;
 - b) má k podniku skutečnou vazbu jakožto zaměstnanec, ředitel, vlastník nebo akcionář nebo jej spravuje, nebo je-li podnikem fyzická osoba, je touto osobou a
 - c) má bydliště ve Společenství.
2. Nesplňuje-li podnik požadavek odborné způsobilosti stanovený v čl. 3 odst. 1 písm. d), může mu příslušný orgán vydat povolení k výkonu povolání provozovatele silniční dopravy bezodpovědného zástupce pro dopravu určeného podle odstavce 1 tohoto článku pod podmínkou, že
 - a) určí fyzickou osobu s bydlištěm ve Společenství, která splňuje požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. b) a d) a která je oprávněna podle smlouvy vykonávat úkoly odpovědného zástupce pro dopravu jménem podniku;

b) smlouva mezi podnikem a osobou uvedenou v písmenu a) stanoví úkoly, které má tato osoba účinně a nepřetržitě plnit, a uvádí její povinnosti jakožto odpovědného zástupce dopravy. Úkoly, které je třeba upřesnit, zahrnují zejména řízení údržby vozidel, kontrolu přepravních smluv a dokladů, základní účetnictví, přidělování nákladů nebo přeprav řidičům a vozidlům a kontrolování postupů v oblasti bezpečnosti;

c) osoba uvedená v písmenu a) může jako odpovědný zástupce pro dopravu řídit dopravní činnosti až čtyř různých podniků vykonávané celkovým vozovým parkem čítajícím nejvýše 50 vozidel. Členské státy mohou rozhodnout o snížení počtu podniků nebo velikosti celkového vozového parku, které uvedená osoba může řídit, a

d) osoba uvedená v písmenu a) vykonává stanovené úkoly výlučně v zájmu podniku a plní své povinnosti nezávisle na podnicích, pro které tento podnik provádí přepravy.

3. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že odpovědný zástupce pro dopravu určený podle odstavce 1 nesmí být zároveň určen podle odstavce 2, nebo může být takto určen pouze ve vztahu k omezenému počtu podniků nebo k vozovému parku o velikosti menší než uvedené v odst. 2 písm. c).

4. Podnik oznámí příslušnému orgánu určeného či určené odpovědné zástupce pro dopravu.

KAPITOLA II

PODMÍNKY PRO SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ ČLÁNKU 3

Článek 5

Podmínky týkající se požadavku usazení

Abys podnik splnil požadavek podle čl. 3 odst. 1 písm. a), musí v dotčeném členském státě

a) mít v tomto členském státě sídlo s prostorami, v nichž uchovává svou klíčovou podnikovou dokumentaci, zejména své účetní doklady, doklady o vedení zaměstnanců, doklady obsahující údaje týkající se doby řízení a doby odpočinku a všechny ostatní doklady, k nimž musí mít příslušný orgán přístup k ověření, zda jsou splněny podmínky stanovené tímto nařízením. Členské státy mohou požadovat, aby podniky na jejich území měly rovněž další dokumenty ve svých prostorách vždy připravené ke zpřístupnění;

b) potom, co je oprávnění uděleno, mít k dispozici jedno nebo více vozidel, buď vlastních, nebo například na základě smlouvy o splátkovém prodeji, smlouvy o pronájmu nebo leasingové smlouvy, která jsou registrována nebo jinak uvedena do provozu v souladu s právními předpisy tohoto členského státu;

c) účinně a nepřetržitě vykonávat s nezbytnými administrativními prostředky svou činnost týkající se vozidel uvedených v písmenu b) v provozovně umístěné v tomto členském státě, a to s příslušným technickým vybavením a zařízením.

Článek 6

Podmínky týkající se požadavku dobré pověsti

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku určí členské státy podmínky, které musí podnik a odpovědní zástupci pro dopravu splnit, aby vyhověli požadavku dobré pověsti stanovenému v čl. 3 odst. 1 písm. b).

Při zjišťování, zda určitý podnik splnil tento požadavek, zvaží členské státy chování podniku, jeho odpovědných zástupců pro dopravu a jakékoli jiné dotčené osoby, kterou může členský stát stanovit. Odkazy v tomto článku na odsouzení, sankce nebo porušení zahrnují odsouzení, sankce či porušení vztahující se na samotný podnik, jeho odpovědného zástupce pro dopravu a jakoukoli jinou dotčenou osobu, kterou může členský stát stanovit.

Podmínky uvedené v prvním pododstavci zahrnují alespoň skutečnost, že

a) nejsou žádné pádné důvody k pochybám o dobré pověsti odpovědného zástupce pro dopravu nebo dopravního podniku, jako například odsouzení nebo sankce v důsledku závažného porušení platných vnitrostátních předpisů v oblasti

- i) obchodního práva,
- ii) úpadkového práva,
- iii) mzdových a pracovních podmínek tohoto povolání,
- iv) silničního provozu,
- v) odpovědnosti za škodu při výkonu povolání,
- vi) obchodu s lidmi nebo drogami a

b) odpovědný zástupce pro dopravu nebo dopravní podnik nebyl v jednom nebo více členských státech odsouzen za závažnou trestnou činnost nebo mu nebyla uložena sankce za závažné porušení pravidel Společenství týkajících se zejména

- i) doby řízení a doby odpočinku řidičů, pracovní doby instalace a používání záznamového zařízení,
- ii) maximální hmotnosti a rozměrů vozidel používaných k podnikání v mezinárodní dopravě,
- iii) výchozí kvalifikace a dalšího vzdělávání řidičů,
- iv) způsobilosti silničních vozidel používaných k podnikání včetně povinné technické kontroly motorových vozidel,
- v) přístupu na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy nebo případně přístupu na trh silniční osobní dopravy,
- vi) bezpečnosti silniční přepravy nebezpečných věcí,
- vii) instalace a používání omezovačů rychlosti u některých kategorií vozidel,
- viii) řídičských průkazů,
- ix) přístupu k povolání,
- x) přepravy zvířat.

2. Pro účely odst. 1 třetího pododstavce písm. b):

a) Byl-li v jednom nebo více členských státech odpovědný zástupce pro dopravu nebo dopravní podnik odsouzen za závažnou trestnou činnost nebo mu byla uložena sankce zanečteř z nejzávažnějších porušení pravidel Společenství uvedených v příloze IV, provede příslušný orgán členského státu usazení vhodným a včasným způsobem řádně dokončené správní řízení, které případně zahrne kontrolu v prostorách dotyčného podniku.

Rízení určí, zda by z důvodu zvláštních okolností představovala v daném případě ztráta dobré pověsti nepřiměřený následek. Takovýto případný závěr musí být řádně vysvětlena odůvodněn.

Shledá-li příslušný orgán, že by ztráta dobré pověsti představovala nepřiměřený následek, může rozhodnout, že dobrá pověst zůstane zachována. V takovém případě se důvody zanesou do vnitrostátního rejstříku. Počet těchto rozhodnutí bude uveden ve zprávě podle čl. 26 odst. 1.

Neshledá-li příslušný orgán, že by ztráta dobré pověsti představovala nepřiměřený následek, má odsouzení nebo uložení sankcí za následek ztrátu dobré pověsti.

b) Komise vypracuje seznam kategorií, typů a stupňů závažnosti závažných porušení pravidel Společenství, jež kromě porušení uvedených v příloze IV mohou vést ke ztrátě dobré pověsti. Členské státy při určování priorit pro kontroly podle čl. 12 odst. 1 přihlídnou k informacím o těchto porušeních včetně informací obdrženy od ostatních členských států.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a týkají se uvedeného seznamu, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

Za tímto účelem Komise

i) stanoví kategorie a typy porušení předpisů, ke kterým dochází nejčastěji,

ii) určí stupeň závažnosti porušení podle jejich schopnosti vyvolat riziko smrtelných nebo vážných zranění a

iii) stanoví četnost výskytu, při jejímž překročení se opakovaná porušení považují za závažnější, s přihlídnutím k počtu řidičů využívaných při dopravních činnostech řízených odpovědným zástupcem pro dopravu.

3. Požadavek stanovený v čl. 3 odst. 1 písm. b) je považován za nesplněný, dokud nedojde k rehabilitaci nebo jinému opatření s rovnocenným účinkem v souladu se stávajícími vnitrostátními právními předpisy v této oblasti.

Článek 7

Podmínky týkající se požadavku finanční způsobilosti

1. Pro účely splnění požadavku stanoveného v čl. 3 odst. 1 písm. c) musí být podnik v průběhu ročního účetního období vždy schopen dostat svým finančním závazkům. Za tímto účelem podnik na základě ročních účetních závěrek, které ověřil auditor nebo jiná řádně oprávněná osoba, prokáže, že každý mrok disponuje kapitálem a rezervami ve výši nejméně 9 000 EUR, je-li používáno jediné vozidlo, a 5 000 EUR na každé další užívané vozidlo.

Pro účely tohoto nařízení se každoročně stanoví hodnota eur v měnách členských států, které se neúčastní třetí etapy hospodářské a měnové unie. Použijí se kurzy platné první pracovní den měsíce října a zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie. Použijí se ode dne 1. ledna následujícího kalendářního roku.

Účetními položkami uvedenými v prvním pododstavci se rozumí položky definované ve čtvrté směrnici Rady [78/660/EHS](#) ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností⁽¹⁾.

2. Odchylně od odstavce 1 může příslušný orgán souhlasit tím nebo požadovat, aby podnik prokázal finanční způsobilost potvrzením, jako je bankovní záruka nebo pojištění, včetně pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání poskytnuté jednou nebo více bankami nebo jinými finančními institucemi včetně pojištění, jímž za něj společně a nerozdílně ručí, pokud jde o částky stanovené v odst. 1 prvním pododstavci.

3. Roční účetní závěrky uvedené v odstavci 1 a záruka uvedená v odstavci 2, které je třeba ověřit, se týkají hospodářského subjektu usazeného na území členského státu, v němž je podána žádost o povolení, a nikoli případných dalších subjektů usazených v jiném členském státě.

Článek 8

Podmínky týkající se požadavku odborné způsobilosti

1. Pro účely splnění požadavku stanoveného v čl. 3 odst. 1 písm. d) musí mít dotyčná osoba nebo dotyčné osoby znalosti odpovídající úrovni stanovené v části I přílohy I v oborech, které jsou tam vyjmenovány. Tato znalost se prokazuje složením povinné písemné zkoušky, kterou, pokud se tak členský stát rozhodne, může doplňovat ústní zkouška. Tyto zkoušky se pořádají v souladu s částí II přílohy I. Členské státy mohou za tímto účelem rozhodnout o požadavku absolvování odborné přípravy před zkouškou.

2. Dotčené osoby se podrobí zkoušce v členském státě, ve kterém mají obvyklé bydliště, nebo v členském státě, ve kterém pracují.

„Obvyklým bydlištěm“ se rozumí místo, kde osoba obvykle pobývá, tj. alespoň 185 dní v každém kalendářním roce, z důvodu osobních vazeb, které vypovídají o těsné vazbě této osoby a místa, kde žije.

Za obvyklé bydliště osoby, jejíž profesní vazby jsou jiné než osobní vazby, a která tedy stídně pobývá na různých místech vedvou nebo více členských státech, se však považuje místo jejích osobních vazeb, pokud se tam pravidelně vrací. Tato poslední podmínka se nepožaduje, pokud osoba pobývá v některém členském státě, aby zde vykonávala časově omezený úkol. Docházka na vysokou školu nebo do školy nemá za následek změnu obvyklého bydliště.

3. Písemné a ústní zkoušky uvedené v odstavci 1 mohou pořádat a ověřovat pouze orgány a subjekty řádně oprávněné zatímto účelem členským státem podle kritérií, která tento stát určí. Členské státy pravidelně ověřují, zda podmínky, za kterých jimi řádně oprávněné orgány a subjekty pořádají zkoušky, jsou v souladu s přílohou I.

4. Členské státy mohou podle jimi stanovených kritérií řádně oprávnit subjekty, aby poskytovaly žadatelům vysoce kvalitní odbornou přípravu ke zkouškám a zájemcům z řad odpovědných zástupců pro dopravu průběžnou odbornou přípravu k aktualizaci jejich znalostí. Tyto členské státy pravidelně ověřují, zda subjekty stále plní kritéria, podle nichž jim bylo uděleno

oprávnění.

5. Členské státy mohou podporovat pravidelnou odbornou přípravu v oborech uvedených v příloze I v desetiletých intervalech, aby byli odpovědní zástupci pro dopravu informováni o vývoji v daném odvětví.

6. Členské státy mohou požadovat, aby osoby, které vlastní osvědčení o odborné způsobilosti, avšak během posledních 5 let neřídily podnik silniční nákladní dopravy nebo podnik silniční osobní dopravy, podstoupily rekvalifikaci za účelem aktualizace svých znalostí týkajících se nejnovějšího vývoje v oblasti právních předpisů, jak je uvedeno v části I přílohy I.

7. Členský stát může držitele některých vysokoškolských nebo technických kvalifikací vydaných v tomto státě, které pro tento účel zvláště vymezi a které svědčí o znalosti všech oborů vyjmenovaných v seznamu uvedeném v příloze I, osvobodit od zkoušek v oborech, kterých se tyto kvalifikace týkají. Osvobození se týká pouze těch oddílů přílohy I části I, u nichž kvalifikace zahrnuje všechny obory uvedené pod záhlavím každého oddílu.

Členský stát může od určitých částí zkoušky osvobodit držitele osvědčení o odborné způsobilosti platných pro vnitrostátní dopravu v tomto členském státě.

8. Jako důkaz odborné způsobilosti musí být předloženo osvědčení vydané orgánem nebo subjektem uvedeným v odstavci 3. Toto osvědčení není přenosné na žádnou jinou osobu. Osvědčení se vystavuje v souladu se vzorem osvědčení uvedeným v příloze III, obsahuje bezpečnostní prvky uvedené v příloze II a je opatřeno razítkem a podpisem řádně oprávněného orgánu nebo subjektu, který jej vydal.

9. Komise přizpůsobí přílohy I, II a III technickému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

10. Komise podporuje a usnadňuje výměny zkušeností a informací mezi členskými státy v oblasti odborné přípravy, zkoušek a oprávnění, včetně prostřednictvím subjektu, který Komise případně určí.

Článek 9

Osvobození od zkoušky

Členský stát může rozhodnout o tom, že osvobodí od zkoušky uvedené v čl. 8 odst. 1 osoby, které prokážou, že po dobu 10 let před 4. prosincem 2009 nepřetržitě řídily v jednom nebo více členských státech podnik silniční nákladní dopravy nebo podnik silniční osobní dopravy.

KAPITOLA III

POVOLOVÁNÍ A DOHLED

Článek 10

Příslušné orgány

1. Pro zajištění řádného provádění tohoto nařízení určí každý členský stát jeden nebo více příslušných orgánů. Tyto příslušné orgány jsou oprávněny

- posuzovat žádosti předkládané podniky;
- udělovat povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě a tato povolení pozastavit nebo odejmout;
- prohlásit fyzickou osobu za nezpůsobilou k řízení dopravní činnosti podniku ve funkci odpovědného zástupce pro dopravu;
- provádět potřebné kontroly s cílem ověřit, zda podnik splňuje požadavky stanovené v článku 3.

2. Příslušné orgány zveřejňují veškeré podmínky požadované podle tohoto nařízení, případně další vnitrostátní předpisy, závazné postupy pro žadatele a rovněž příslušná vysvětlení.

Článek 11

Posouzení žádostí a jejich registrace

1. Dopravní podnik, který splňuje požadavky stanovené v článku 3, získá na základě žádosti oprávnění k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě. Příslušný orgán ověří, že podnik, který podal žádost, splňuje požadavky stanovené v uvedeném článku.

2. Příslušný orgán zaznamená ve vnitrostátním elektronickém rejstříku uvedeném v článku 16 údaje týkající se podniků, kterým udělil povolení, a které jsou uvedeny v čl. 16 odst. 2 prvním pododstavci písm. a) až d).

3. Lhůta pro posouzení žádosti o povolení příslušným orgánem musí být co nejkratší a nepřesáhne dobu tří měsíců ode dne, kdy příslušný orgán obdržel všechny dokumenty potřebné pro vyhodnocení žádosti. Příslušný orgán může v řádně odůvodněných případech tuto lhůtu prodloužit o další měsíc.

4. Do 31. prosince 2012 příslušný orgán při posuzování dobré pověsti podniku ověří v případě jakýchkoli pochybností, zda určený odpovědný zástupce pro dopravu nejsou v době podání žádosti prohlášení v některém členském státě za nezpůsobilé k řízení dopravní činnosti podniku podle článku 14.

Od 1. ledna 2013 příslušný orgán při posuzování dobré pověsti podniku ověří nahlédnutím do údajů uvedených v čl.

16 odst. 2prvním pododstavci písm. f), buď prostřednictvím přímého zabezpečeného přístupu k příslušným částem vnitrostátního rejstříku,nebo na základě žádosti, zda určení odpovědní zástupci pro dopravu nejsou v době podání žádosti prohlášeni v některém členském státě za nezpůsobilé k řízení dopravní činnosti podnikupodle článku 14.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, a týkající se prodloužení lhůt uvedených v tomto odstavci o nejvýše tři roky, se přijímají regulativním postupemskontrolou podle čl. 25 odst. 3.

5. Podniky, které mají povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, oznamují příslušnému orgánu, který jim toto povolení vydal, změny údajů uvedených v odstavci 2 ve lhůtě 28 dnů nebo kratší, již stanoví členský stát usazení.

Článek 12

Kontroly

1. Příslušné orgány sledují, zda podniky, jimž udělily oprávnění k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, nadále splňují požadavky stanovené v článku 3. Za tímto účelem členské státy provádějí kontroly se zaměřením na podniky, jež byly vyhodnoceny jako podniky představující zvýšené riziko. Za tímto účelem členské státy rozšíří tento systém hodnocení rizik zavedený členskými státy podle článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady [2006/22/ES](#) ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. [3820/85](#) a (EHS) č. [3821/85](#) o předpisech v sociální oblasti týkajících sečinnosti v silniční dopravě⁽¹⁾ na všechna porušení předpisů uvedená v článku 6 tohoto nařízení.

2. Do 31. prosince 2014 provádějí členské státy kontroly alespoň každých pět let s cílem ověřit, zda podniky plní požadavky stanovené v článku 3.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení a týkají se prodloužení lhůt uvedených v prvním pododstavci, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

3. Na žádost Komise provede členský stát v řádně odůvodněných případech požadované kontroly s cílem ověřit, zda podnik splňuje podmínky přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě. Členský stát informuje Komisi o výsledcích těchto kontrol, a bylo-li zjištěno, že podnik již nesplňuje požadavky stanovené tímto nařízením, rovněž o přijatých opatřeních.

Článek 13

Postup pro pozastavení a odejmutí povolení

1. Zjistí-li příslušný orgán, že u některého podniku existuje riziko nesplnění požadavků stanovených v článku 3, tento podnik o tom informuje. Zjistí-li příslušný orgán, že některý nebo více z těchto požadavků již nejsou splněny, může podniku stanovit některou z následujících lhůt pro zjednání nápravy:

a) lhůtu nepřesahující šest měsíců pro přijetí náhradníka za odpovědného zástupce pro dopravu, který již nesplňuje požadavky dobré pověsti nebo odborné způsobilosti, s možností prodloužení o další tři měsíce v případě úmrtí nebo fyzické nezpůsobilosti odpovědného zástupce pro dopravu;

b) lhůtu nepřesahující šest měsíců, musí-li podnik v zájmu nápravy situace prokázat, že má řádné a trvalé sídlo;

c) lhůtu nepřesahující šest měsíců, není-li podmínka ohledně finanční způsobilosti splněna, s cílem prokázat, že uvedený požadavek bude opět trvale plněn.

2. Příslušný orgán může uložit podnikům, jejichž povolení bylo pozastaveno nebo odejmuto, aby jejich odpovědní zástupci pro dopravu složili zkoušku stanovenou v čl. 8 odst. 1, než bude přijato jakékoli rehabilitační opatření.

3. Stanoví-li příslušný orgán, že podnik již nesplňuje jeden nebo více požadavků stanovených v článku 3, pozastaví nebo odejme povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě ve lhůtách uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 14

Prohlášení odpovědného zástupce pro dopravu nezpůsobilým

1. Pozbude-li odpovědný zástupce pro dopravu dobré pověsti podle článku 6, příslušný orgán prohlásí tohoto odpovědného zástupce pro dopravu za nezpůsobilého k řízení dopravní činnosti podniku.

2. Do přijetí případného rehabilitačního opatření v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy pozbývá osvědčení o odborné způsobilosti, uvedené v čl. 8 odst. 8, odpovědného zástupce pro dopravu, který byl prohlášen za nezpůsobilého, platnosti ve všech členských státech.

Článek 15

Rozhodnutí příslušných orgánů a odvolání

1. V záporných rozhodnutích přijímaných příslušnými orgány členských států na základě tohoto nařízení, včetně zamítnutí žádosti, pozastavení nebo odejmutí stávajícího povolení nebo prohlášení odpovědného zástupce pro dopravu nezpůsobilým, se uvedou důvody, z nichž vycházejí.

V těchto rozhodnutích jsou zohledněny dostupné informace o porušení předpisů daným podnikem nebo odpovědným zástupcem pro dopravu, které by mohlo mít dopady na dobrou pověst podniku, a rovněž všechny ostatní informace, které má příslušný orgán k dispozici. Uvedou se v nich rehabilitační opatření, jež lze uplatnit v případě pozastavení povolení nebo prohlášení nezpůsobilosti.

2. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby dotčené podniky a osoby měly možnost se proti rozhodnutím uvedeným v odstavci 1 odvolat, a to alespoň k jednomu nezávislému a nestrannému orgánu nebo k soudu.

KAPITOLA IV

ZJEDNODUŠENÍ A SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 16

Vnitrostátní elektronické rejstříky

1. Pro účely provádění tohoto nařízení, zejména článků 11 až 14 a 26, vede každý členský stát vnitrostátní elektronický rejstřík podniků silniční dopravy, které příslušný orgán určený tímto státem oprávněn k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě. Zpracování údajů obsažených v tomto rejstříku podléhá kontrole veřejného orgánu určeného za tímto účelem. Příslušné údaje obsažené v elektronickém rejstříku se zpřístupní všem příslušným orgánům dotčeného členského státu.

Do 31. prosince 2009 přijme Komise rozhodnutí o minimálních požadavcích na údaje zanášené do vnitrostátního elektronického rejstříku ode dne jeho zřízení za účelem usnadnění budoucího propojení mezi rejstříky. Může doporučit, aby se kromě údajů uvedených v odstavci 2 uváděly i státní poznávací značka vozidel.

2. Vnitrostátní elektronické rejstříky obsahují alespoň tyto údaje:

a) název a právní formu podniku;

b) adresu jeho sídla;

c) jména odpovědných zástupců pro dopravu určených pro splnění podmínek dobré pověsti a odborné způsobilosti a případně i jméno zákonného zástupce;

d) typ povolení, počet vozidel, na něž se vztahuje, a případně sériové číslo licence Společenství a opisů;

e) počet, kategorií a druh závažných porušení předpisů ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. b), které vedly k odsouzení nebo k uložení sankce v průběhu posledních dvou let;

f) jméno jakékoli osoby prohlášené za nezpůsobilou řídit dopravní činnost podniku, nedojde-li k obnovení dobré pověsti této osoby podle čl. 6 odst. 3, a příslušná rehabilitační opatření.

Pro účely prvního pododstavce písm. e) může členský stát do 31. prosince 2015 rozhodnout, že ve vnitrostátním elektronickém rejstříku budou uváděna pouze nejzávažnější porušení předpisů uvedená v příloze IV.

Členské státy se mohou rozhodnout uchovávat údaje uvedené v první pododstavci písm. e) a f) v oddělených rejstřících. V tom případě se příslušné údaje poskytují na žádost nebo se přímo zpřístupňují všem příslušným orgánům dotčeného členského státu. Požadované informace se poskytují do třiceti pracovních dnů po obdržení žádosti. Údaje uvedené v písm. a) až d) jsou veřejně přístupné v souladu s příslušnými právními předpisy o ochraně osobních údajů.

V každém případě se údaje uvedené v první pododstavci písm. e) a f) zpřístupňují jiným než příslušným orgánům pouze v případě, že jsou tyto orgány řádně oprávněny provádět kontroly a ukládat sankce v oblasti silniční dopravy a že jsou jejich úředníci pod přísahou nebo jsou jiným způsobem zavázáni formální povinností zachovávat mlčenlivost.

3. Údaje týkající se podniku, jehož povolení bylo pozastaveno nebo mu bylo odejmuto, zůstávají v rejstříku po dobu dvou let ode dne uplynutí doby pozastavení nebo odnětí povolení a poté se ihned odstraní.

Údaje týkající se jakékoli osoby prohlášené za nezpůsobilou provést výkon povolání podnikatele v silniční dopravě zůstávají ve vnitrostátním elektronickém rejstříku, dokud nedojde k obnovení dobré pověsti této osoby podle čl. 6 odst. 3. Dojde-li k přijetí takového rehabilitačního opatření nebo jiného opatření se stejným účinkem, údaje se ihned odstraní.

Údaje uvedené v první a druhé pododstavci musí upřesňovat důvody, které vedly k pozastavení nebo odnětí povolení nebo k prohlášení nezpůsobilosti, a odpovídající dobu trvání.

4. Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby všechny údaje elektronického rejstříku byly aktuální a přesné, zejména údaje uvedené v odst. 2 první pododstavci písm. e) a f).

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění propojení a přístupu k vnitrostátním elektronickým rejstříkům v celém Společenství prostřednictvím vnitrostátních kontaktních míst vymezených v článku 18. Přístupnost prostřednictvím vnitrostátních kontaktních míst a propojení se zajistí nejpozději do 31. prosince 2012, a to tak, aby příslušný orgán kteréhokoli členského státu mohl nahlížet do vnitrostátních elektronických rejstřících všech členských států.

6. Společná pravidla týkající se provádění odstavce 5, jako je formát vyměňovaných údajů, technické postupy pro nahlížení do vnitrostátních elektronických rejstřiků ostatních členských států prostřednictvím elektronického rozhraní a podpora interoperability těchto rejstřiků s ostatními příslušnými databázemi, přijme Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2 a poprvé před 31. prosincem 2010. Tato společná pravidla určí orgán, který odpovídá za zpřístupnění údajů a jejich další využívání a aktualizaci a zpřístupnění, a za tímto účelem zahrnuje i pravidla o zápisu a sledování údajů.

7. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení a týkají se prodloužení lhůt uvedených v odstavcích 1 a 5, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

Článek 17

Ochrana osobních údajů

V souvislosti s používáním směrnice [95/46/ES](#) členské státy zejména zajistí, aby

- a) všechny osoby byly informovány, jsou-li zaznamenány údaje, které se jich týkají, nebo mají-li být tyto údaje předány třetí straně. Poskytnuté informace obsahují název orgánu odpovědného za zpracování údajů, druh zpracovaných údajů a odůvodnění;
- b) všechny osoby měly právo přístupu k údajům, které se jich týkají, u orgánu odpovědného za jejich zpracování. Toto právo je vykonatelné bez omezení, v přiměřených intervalech bez nepřiměřených prodlev nebo výdajů pro žadatele;
- c) všechny osoby měly právo na opravu, výmaz nebo zablokování neúplných nebo nepřesných údajů, které se jich týkají;
- d) všechny osoby měly právo podat ze závažných a opodstatněných důvodů námitku proti zpracování údajů, které se jich týkají. V případě odůvodněné námítky nesmějí být tyto údaje dále zpracovávány;
- e) podniky dodržovaly případná příslušná ustanovení o ochraně osobních údajů.

Článek 18

Správní spolupráce mezi členskými státy

1. Každý členský stát určí národní kontaktní místo pověřené výměnou informací s ostatními členskými státy v rámci provádění tohoto nařízení. Členské státy sdělí Komisi název a adresu příslušného kontaktního místa nejpozději do 4. prosince 2011. Komise sestaví seznam všech národních kontaktních míst a rozešle jej členským státům.

2. Členské státy, které si vyměňují informace v rámci tohoto nařízení, využívají národní kontaktní místa určená v souladu s odstavcem 1.

3. Členské státy, které si vyměňují informace o případech porušení předpisů uvedených v čl. 6 odst. 2 nebo o odpovědných zástupcích pro dopravu, kteří byli prohlášeni za nezpůsobilé, dodržují postup a lhůty podle čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. [1072/2009](#), nebo případně podle čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. [1073/2009](#). Členský stát, který obdrží od jiného členského státu oznámení o závažném porušení předpisů, jež mělo za následek odsouzení nebo sankci, zaznamená toto porušení předpisů do svého vnitrostátního elektronického rejstříku.

KAPITOLA V

VZÁJEMNÉ UZNÁVÁNÍ OSVĚDČENÍ A JINÝCH DOKLADŮ

Článek 19

Osvědčení o dobré pověsti a rovnocenné doklady

1. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 4, přijme členský stát usazení pro účely přístupu k povolání podnikatele v silniční dopravě výpis z rejstříku trestů, nebo není-li k dispozici, rovnocenný doklad vydaný příslušným soudním nebo správním orgánem členského státu, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště, jako dostatečný důkaz dobré pověsti.

2. Požaduje-li členský stát od svých státních příslušníků splnění určitých podmínek dobré pověsti, které nemohou být prokázány dokladem uvedeným v odstavci 1, přijme jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům jiných členských států potvrzení o splnění těchto podmínek vydané příslušným soudním nebo správním orgánem členského státu nebo členských států, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště. Tato potvrzení se týkají konkrétních informací, jež členský stát usazení považuje za významné.

3. Nevydává-li doklad uvedený v odstavci 1 nebo potvrzení uvedené v odstavci 2 členský stát nebo členské státy, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště, lze je nahradit místopřísežným nebo čestným prohlášením, které odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba učiní před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo případně notářem členského státu, v němž měl odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště. Tento orgán nebo notář vydá potvrzení o místopřísežném nebo čestném prohlášení.

4. Doklad uvedený v odstavci 1 nebo potvrzení uvedené v odstavci 2 nesmí být při předložení starší tří měsíců ode dne vydání. Tato podmínka se vztahuje rovněž na prohlášení učiněná v souladu s odstavcem 3.

Článek 20

Osvědčení o finanční způsobilosti

Požaduje-li členský stát od svých státních příslušníků splnění určitých dalších podmínek finanční způsobilosti kromě podmínek uvedených v článku 7, přijme jako dostatečný důkaz o splnění těchto podmínek státními příslušníky ostatních členských států potvrzení vydané příslušným správním orgánem členského státu nebo členských států, kde měli odpovědný zástupce pro dopravu nebo jiná příslušná osoba dříve bydliště. Tato potvrzení se musejí týkat konkrétních informací, jež nový členský stát usazení považuje za významné.

Článek 21

Osvědčení o odborné způsobilosti

1. Členské státy uznávají za dostatečný důkaz odborné způsobilosti osvědčení vystavená v souladu se vzorem osvědčení uvedeným v příloze III, která za tímto účelem vydávají řádně oprávněné orgány nebo subjekty.

2. Osvědčení vydaná před 4. prosincem 2011 jako důkaz odborné způsobilosti na základě předpisů platných do tohoto dne považují za rovnocenná osvědčení, jehož vzor je uveden v příloze III, a jsou uznávána jako důkaz odborné způsobilosti ve všech členských státech. Členské státy mohou požadovat, aby držitel osvědčení o odborné způsobilosti platného pouze pro vnitrostátní dopravu absolvovali zkoušku nebo části zkoušky podle čl. 8 odst. 1.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi uvedená ustanovení nejpozději do 4. prosince 2011 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny týkající se těchto ustanovení. Členské státy zajistí, aby všechna tato opatření byla uplatňována bezdiskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa, v němž jedovpravce usazen.

2. Sankce uvedené v odstavci 1 zahrnují zejména pozastavení povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, odnětí tohoto povolení a prohlášení odpovědného zástupce pro dopravu nezpůsobilým.

Článek 23

Přechodná ustanovení

Podniky, které získaly povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě před 4. prosincem 2009, dosáhnou souladu s ustanoveními tohoto nařízení nejpozději do 4. prosince 2011.

Článek 24

Vzájemná pomoc

Příslušné orgány členských států při používání tohoto nařízení úzce spolupracují a poskytují si vzájemnou pomoc. Vyměňují si informace o odsouzeních a sankcích za závažná porušení předpisů a jiné konkrétní informace, které by mohly mít důsledky pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě, a dodržují platná ustanovení v oblasti ochrany osobních údajů.

Článek 25

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. [3821/85](#) ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě⁽¹⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí [1999/468/ES](#) s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí [1999/468/ES](#) s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 26

Podávání zpráv

1. Členské státy jednou za dva roky vypracují zprávu o činnosti příslušných orgánů a předloží ji Komisi. Tato zpráva obsahuje

- a) přehled daného odvětví s ohledem na dobrou pověst, finanční způsobilost a odbornou způsobilost;
- b) počet vydaných povolení podle typu a podle roku vydání, počet pozastavených a odejmutých povolení, počet prohlášení nezpůsobilosti a příslušné důvody;
- c) počet osvědčení o odborné způsobilosti vydaných každý rok;
- d) klíčové statistiky o vnitrostátních elektronických rejstřících a jejich využití příslušnými orgány a
- e) přehled výměny informací s jinými členskými státy v souladu čl. 18 odst. 2, která zahrnuje zejména počet ročně zjištěných

porušení předpisů oznámených jinému členskému státu obdržených odpovědí, jakož i roční počet žádostí a obdržených odpovědí v souladu s čl. 18 odst. 3.

2. Na základě zpráv uvedených v odstavci 1 vypracuje Komise jednou za dva roky zprávu o výkonu povolání podnikatelů v silniční dopravě a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva obsahuje zejména hodnocení výměny informací mezi členskými státy a přezkoumání fungování vnitrostátních elektronických rejstříků a údajů v nich obsažených. Zpráva se zveřejní současně se zprávou uvedenou v článku 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [561/2006](#) ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy⁽²⁾.

Článek 27

Seznam příslušných orgánů

Každý členský stát předá Komisi do 4. prosince 2011 seznam příslušných orgánů, které určil pro vydávání povolení k výkonu povolání podnikatele v silniční dopravě, a seznam oprávněných orgánů nebo subjektů odpovědných za organizaci zkoušek uvedených v čl. 8 odst. 1 a vydávání osvědčení. Konsolidovaný seznam těchto orgánů a subjektů v celém Společenství zveřejní Komise v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 28

Sdělování vnitrostátních opatření

Členské státy sdělí Komisi znění právních a správních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti tohoto nařízení, do třiceti dnů od jejich přijetí a poprvé do 4. prosince 2011.

Článek 29

Zrušení

Směrnice [96/26/ES](#) se zrušuje.

Článek 30

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Použije se ode dne 4. prosince 2011. Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. října 2009.

Za Evropský parlament

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

J. BUZEK

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

C. MALMSTRÖM

Pozn. ASPI: Text dokumentu včetně příloh naleznete ve formátu pdf na webové adrese <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:02009R1071-20130701>

Úř. věst. C 151, 17.6.2008, s. 16.

Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 1.

Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 21. května 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 (Úř. věst. C 62 E, 17.3.2009, s. 1), postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2009 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. září 2009.

(4) Úř. věst. L 124, 23.5.1996, s. 1.

(5) Viz strana 72 v tomto čísle Úředního věstníku.

(5) Viz strana 72 v tomto čísle Úředního věstníku.

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(1) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

(1) Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 35.

(1) Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8.

(2) Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1.